

O ODPADECH

Velká prosba ke všem spoluobčanům

Bohužel patřím k těm „šťastným“, kteří mají pod okny řadu kontejnerů na odpady. Není to půvabný pohled zejména od soboty, kdy už se okolo plných kontejnerů začínají hromadit odložené pytle většinou netříděného odpadu. Přidání dalších kontejnerů situaci neřeší, to je vyzkoušené. Zajímavé je, že přes zimu, kdy by člověk očekával velké množství odpadu vzhledem k popelu, se neopárá nekona. Čímpak to asi je???

Mám za sebe a za všechny kolemchodící velkou prosbu. Když už nechcete nebo nemůžete odpad třídit nebo nemáte těch 35 Kč za jednorázovou známku, vyvážte svůj odpad až ve středu. A nejlépe až večer nebo ve čtvrtek časně ráno, neboť ráno nám ten Augiášův chlív Peterseni uklidí. Ale vězte, že je mnohem lidštvější odhodit pytel vedle kontejneru, než ho „uklidit“ do lesa.

Velký dík všem vstřícným, hodným, milým, soucitným a nesobeckým spoluobčanům, kteří udržují veřejné plochy stejně čisté jako svůj dvoreček.

Jarka Kozáková

K této prosbě či žádosti, chcete-li, se připojují občané Turkovic, kde se vedle kontejnerů na směsný odpad vyskytují hromady „bordelu“. Pokud stavíte, rekonstruuje, vyklízíte nebo jen provádíte běžný úklid, vynesete odpad v den, kdy je vyvážen. Zamezíme tak nevábnému pohledu na turkovicovou křižovatku a vytvoříme základ pro vybudování nové podoby dnes už středu Turkovic, kterou si budeme udržovat a zkrášlovat. Záleží jen na nás, Turkovických.

Vratislava Vomáčková

Odpad je opravdu velká bolest

Když jsem býval v Ondřejově jako malý kluk, žádné popelnice ani kontejnery nebyly. Biologický odpad skončil na kompostu (každý měl nějaký), co se dalo spálit, to se spálilo, mléko se bralo do bandasky, skleněné láhve byly vratné a každý kousek železa se schovával nebo dal do sběru. Popel ze dřeva se dával taky do kompostu, z uhlí většinou do nějaké díry na zahradě, která se na jaře zavezla. Takže zbývaly skleněné střepey a plechovky od konzerv; toho bylo tak kyblík za měsíc a lidi to nosili většinou do nějaké velké díry v zemi. U nás na Křížku byly dva staré lomy, u dnešní čističky v Luční byla Novotných cihelna, tam všude vznikaly černé skládky, ale plnily se jen velice pomalu, vydržely by snad ještě sto let.

Zato dnes by je lidi zavezli odpadem za půl roku. Vlastně stejně nevím, kde se tolik odpadu bere. Je pravda, že obalů je daleko víc než dřív, ale většinou jde o papír, sklo, plasty a nápojové kartony a to všechno se dá vyřadit do barevných kontejnerů.

Mimochodem, za loňský rok se z naší obce vyvezlo celkem 62,2 tun tříděného odpadu a za to jsme od společnosti EKO-KOM dostali 184 399 Kč. Třídění má smysl.

Organické odpadky si na venkově každý může dát na kompost, stačí i úplně malý kompostér o rozloze 2 m² a můžete do něj dávat kuchyňské odpadky pět let bez toho, že by se zaplnil (mám to vyzkoušené). Tráva a listí se tam samozřejmě nevejde, ale na to už máme malou kompostárnu v areálu ZD.

Každý rok přidáváme v průměru 5 nových plastových kontejnerů na odpad a stejně jsou všechny za chvíli přeplněné. Přitom to není levná věc: jeden vývoz takového kontejneru stojí 220 Kč a po zvýšení DPH bude ještě o dvacetikorunu dražší.

Jednou z příčin je asi i to, že nám odpad přidávají chataři z okolních obcí. Setkávám se se stesky našich chatařů, kteří nám

platí poplatek za odpad, že přece oni vozí svůj odpad do Prahy a tady nic nenechávají. Nevím, nemůžeme kontrolovat, zda ten, kdo jede okolo našeho kontejneru a vysype tam svůj kufr odpadu, je vždycky "náš" chatař nebo "cizí", ale že chataři sem dávají spoustu odpadů, to je úplně jisté. Asi trochu doplácíme na to, že odkládání odpadů chceme stálým obyvatelům i chatařům usnadnit, a proto máme kontejnery volně přístupné a máme jich dost.

Jenomže pořád je lepší, když si třeba cizí chatař odloží svůj odpad do našeho kontejneru, za který neplatí, než kdyby ho odhodil do škarpy nebo do lesa.

Bylo by pěkné, kdyby každý třídil a kdyby směsného odpadu bylo málo, ale asi to je jen zbožný sen.

Jen prosím všechny: nedávejte žádný odpad na zem vedle kontejnerů. Když přijedete na stanoviště, kde jsou všechny plné, zajedte se podívat jinam, kontejnerových stanovišť máme dost, někde určitě bude místo. Nejplnější to bývá na náměstí, tam přijde nejvíc lidí, ale víc kontejnerů už tam dávat nechceme, naopak by bylo dobré, kdyby kontejnery na náměstí nestrašily.

A ještě dvě prosby v souvislosti s odpady.

Za prvé, objevily se u nás kontejnery s oranžovým víkem. Ty jsou určeny pro nápojové kartony (od mléka, džusů apod.). Dosud svozová firma Marius Pedersen sbírala nápojové kartony společně s plasty ve žlutých kontejnerech. Od letošního jara chce, aby byly nápojové kartony tříděny zvlášť. Prosím vás tedy o jejich oddělené třídění.

A za druhé, do oplocené kompostárny dávejte jen materiál, který se dá zkompostovat, tedy hlavně trávu a listí, případně trochu slámy. Větve prosím nedávejte do kompostárny, ale vlevo od ní, vně jejího plotu. Když se větve smíchají s trávou, je z toho spousta zbytečné práce navíc.

Martin Macháček

Dům čp. 5 na náměstí v Ondřejově z počátku 20. století. Kresba Lukáš Martinka

POHLEDNICE Z TURKOVIC

Kdybych měl Turkovice popsat v jedné nebo ve dvou větách, vy-
padalo by to asi následovně.

Malá vesnička na jednom okraji okresu Praha–východ s ná-
derným výhledem do okolí, s původní i novou výstavbou a obyva-
teli, jejichž počet nepřesahuje dvě stovky.

Turkovice jsou místní částí obce Ondřejov, geograficky však tvo-
ří samostatnou část. Další zajímavostí je, že pod Turkovice spadá
osada Borka. Ta se rozprostírá mezi obcemi Lensedly a Senohraby
(Hrušovem). Nej hustší osídlení je podél hlavních silnic vedoucích
z Ondřejova na Senohraby a na Lensedly. Nechci zabředávat do
daleké historie vesnice, raději se zaměřím na období, které na vlast-
ní kůži pamatuji, tj. na současné nebo i nedávno minulé.

Na konci 80. let jsem začal vnímat svět okolo sebe, hltal spousty
nových vjemů a poznatků. Do školky nás vozil pan Troníček a pan
Hanuška autobusem Škoda RTO alias „Vajíčkem“, nakupovat jsme
chodili k paní Hruškové do prodejny smíšeného zboží Jednoty. Ta-
ké zde fungoval místní rozhlas, jehož relace jsem vždy se zájmem
poslouchal.

Na zájmové kroužky a do pionýra jsme většinou jezdili do On-
dřejova. Lyžovali a sáňkovali jsme na místním kopci zvaném
Horka a na zamrzlé požární nádrži jsme bruslili a hráli hokej. Ve
volném čase jsme se proháněli po loukách a polích, které v té době
obdělávalo Jednotné zemědělské družstvo Chovatel Ondřejov.

Od útlého dětství mě lákala vůně benzínu, tak možná i pro to
jsem znal téměř každý jejich traktor, nákladní auto i kombajn. Na
konci tehdejších Turkovic byl i teletník, o který se staralo JZD
Chovatel.

Fungovali zde také požárníci, většinou se jednalo o naše táty či
dědy.

Ti také pořádali slavnosti květnových staročeských Májí, kdy
kapela pana Hrušky v doprovodu občanů obcházela stavení, zahrá-

la jednu dvě písničky a šla o dům dál. Slavnosti vrcholily kácením
Máje a veselici v sousedních Lensedlích.

V té době se mnoho nestavělo, zemědělská půda byla posvátná,
tak kromě několika obecních pozemků, nebylo ani kde. Na staré
návsí byla budova, kde probíhaly schůze občanského výboru, míst-
ní pobočka Československého Červeného kříže tam měla zázemí
pro svoji činnost, probíhaly zde kulturní a společenské akce, provo-
zovala se zde telefonní hovorna a již zmíněný veřejný rozhlas. Pod-
le mého názoru to byla taková pohodová doba, nikam se příliš
nespěchalo a lidé měli k sobě blíže.

Největší problém doby byl bezpochyby komunistický režim, kte-
rý zde panoval. V té době jsem toto břemeno naštěstí příliš nevní-
mal.

Přišel rok 1989. Tím byla odstartována doba menších i větších
změn. Mimo jiné začalo i podnikání. Velké státní firmy se roz-
padly, mnoho lidí začalo soukromě podnikat. Místní prodejnu smí-
šeného zboží převzala do soukromého vlastnictví pí. Volfová
(Hrušková). V Turkovicích postupem času vzniklo kovářství, výro-
ba zámkové dlažby či pila. Zemědělská půda se vrátila v restituci
původním majitelům. Mnoho z nich se pokusilo hospodařit na
vlastní pěst, ale brzy zjistili, že zemědělství není procházka rů-
žovým sadem, a svoji půdu raději pronajali odolnějším kolegům.
Někteří vlastníci polností svoje pozemky zařadili do územního
plánu a parcelují je pro stavby rodinných domů. Tím se v Turkovi-
cích začalo stavět, a obec tak přijala nové občany.

Já, starousedlík, který znal každou duši i většinu „víkendáků“,
se začínám pomalu ztrácet.

Autobusovou dopravu nezajišťuje ČSAD, ale VEOLIA, oblí-
benou čekárnu vystřídal ostrůvka a občanský výbor nahradil vý-
bor osadní. Ten se zasloužil společně s obcí Ondřejov a hrstkou
místních občanů o vybudování dětského a sportovního hřiště.

Požárníci se změnili na Hasiče a generace našich tátů předala
pomyslné kormidlo do rukou nás, v té době osmnácti-
letých klouzků. Nastoupila skupinka mladých zapálených
„soptíků“, kteří měli své názory a své vize. Starší hasiči
nás respektovali a nechávali nám volné pole působnosti.

Obměnili jsme techniku, dosáhli jsme a stále dosahuje-
me řady dobrých výsledků, budujeme dobré jméno a zís-
káváme respekt. Toto úsilí se vyplatilo, neboť jsme se
stali výjezdovou jednotkou obce Ondřejov. Jako hasiči
Turkovice fungujeme dodnes a určitě neusináme na vav-
řínech.

Turkovice jsou i tranzitním bodem turistů, kteří pro-
cházejí po turistické cestě ze Senohrab přes kopec Horka,
kde je nádherný výhled do okolí, a dále do Ondřejova na
Hvězdárnu. Tato stezka by se měla v letošním roce dočkat
značné opravy. Kdo se vydá pěšky z Turkovic do Hrusic,
určitě nemůže minout malou kapličku, v jejímž okolí je
i prima odpočinkové místo.

Noví občané se postupně začleňují do života obce a ně-
kteří z nich se podílí na rozhodování o chodu a správě ob-
ce. Aktuálně máme v samosprávě obce z Turkovic dva
radní a tři zastupitele.

Přes Turkovice směrem na Lensedly vede páteřní síť
vodovodu, pokud bude schválena dotace, začne se co
nejdříve pitná voda rozvádět do všech ulic. S kanalizací je
to poněkud horší, zde není bohužel ještě zajištěno fi-
nanční krytí. Díky osadnímu výboru a našim zastupitelům
se však daří dělat malé i větší krůčky ke krásnější a čistší
obci.

V Turkovicích je opravdu krásně a já věřím, že bude
i nadále.

Jenda Brabec

KAMENNÝ KRÍŽ U SILNICE DO TURKOVIC

Kaplička pod Turkovicemi z konce 19. století. Kresba Lukáš Martinka

HONEBNÍ SPOLEČENSTVO ONDŘEJOV-ZVÁNOVICE V ROCE 2010

Honební společenstvo Ondřejov v minulém roce 2010 prostřednictvím honebního výboru a myslivců jako každoročně zajistilo plnění našich povinností, jako je ochrana zvěře a péče o ni, sčítání, příkrmování v zimním období a medikace proti střečkovitosti srnčí zvěře. Medikace proběhla přípravkem CERMIX na Zvánovicu a Třeblátsku, v roce 2011 bude medikováno Ondřejovsko.

Bylo zakoupeno dostatečné množství ovsu, kukuřice a pšenice pro zimní příkrmování. Pro zlepšení stavů bažantů zvěře jsme zakoupili v dubnu 36 bažantích slepic, které jsme sehnali v líhni Dříteč u Pardubic. Na 4 místech byly pozorovány slepice s kuřaty, proto chceme i v roce 2011 bažantí slepice v těchto lokalitách vypouštět.

V roce 2010 jsme také podali žádost o dotaci od KÚ Středočeského kraje na osetí mysliveckých políček pro zvýšení úživnosti honitby jak pro spárkatou, tak i pro drobnou zvěř. Po kontrole políček v říjnu 2010 pracovníkem KÚ p. ing. Zíkou nám byla dotace v požadované výši 23 550 Kč přiznána a vyplacena na účet HS. Myslivecká políčka byla oseta na výměře 4,71 ha směskou, ovšem, kukuřicí, plosem, pšenicí a jetelem. Pro ošetření plodin byl zakoupen nešený postřikovač o obsahu 400 l.

Kynologické akce jsme v roce 2010 pořádali celkem čtyři: v dubnu jarní svod mladých psů, v červnu klub slovenského kopova - barvářské zkoušky honičů a v říjnu dvakrát barvářské zkoušky honičů všech plemen. Na všech těchto honičských zkouškách se naši myslivci se svými psy umístili v I. ceně.

Jarní dubnová brigáda na úklid okolo silnic procházejících naší honitbou se uskutečnila ve spolupráci s obecními úřady jako každoročně.

Myslivecké plesy s bohatou mysliveckou tombolou jsme pořádali v lednu ve Zvánovicích i v Ondřejově a výtěžek byl použit na nákup krmení na zimní období.

Jako každý rok vykupujeme kaštany od školní mládeže z ondřejovské školy pro srnčí zvěř.

Dále musím poděkovat za finanční příspěvek na činnost obecnímu úřadu Zvánovice, který dal na činnost HS 4 000 Kč, a také obecnímu úřadu Ondřejov, který nám přispěl 12 000 Kč. Děkuji zastupitelům obou obcí, tyto peníze byly použity na medikace a osetí mysliveckých políček.

Děkuji jménem HS Ondřejov všem, kteří s naším honebním společenstvem spolupracují na ochraně životního prostředí a přírody na Ondřejovsku a Zvánovicu.

Václav Pác, honební starosta

VYKRADENÁ HASIČÁRNA V TŘEMBLATECH

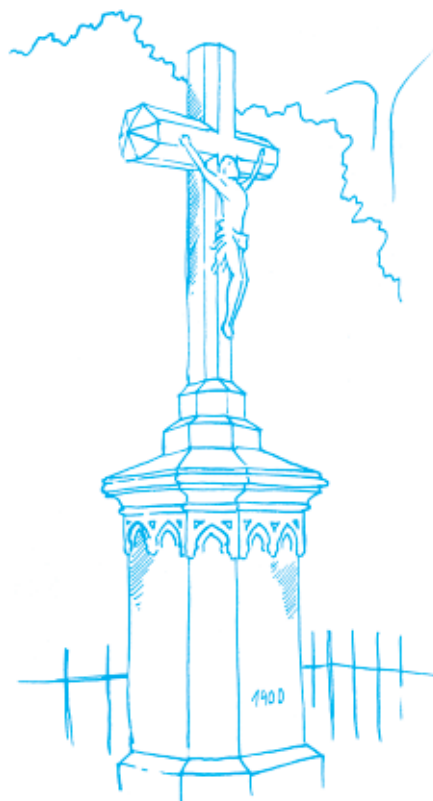
V Třebláttech byla v druhé polovině června opět vykradená hasičárna, je to už podruhé a místní hasiči jsou velmi znechuceni. Věnují této činnosti hodně času a úsilí, spoustu vybavení pořizují na vlastní náklady např. elektroniku, výzbroj, technické vybavení, zázemí pro společenské akce atp., vybavení, které je v dnešní době drahé a pro tuto činnost potřebné, bohužel někdo nenechává tohle všechno odcizit.

Nikdo z nás nechápe, jaký člověk mohl udělat takovou věc, protože nikdo nikdy nemůže vědět, kdy hasiče bude potřebovat. Je to hnus a ten kdo to udělal, by se nad svým hloupým a prostoduchým chováním měl zamyslet.

Sbor si postupně opatřuje náhradu za odcizené vybavení, zbrojnice dostala nové zabezpečení, ale to znamená bohužel zdržení při výjezdu k zásahu. Vzhledem k tomu, že máme správné chlapy na správných místech, tak věřím, že je to tolik nezdrží a nadšení k hasičině nepoklesne.

Vždyť hasiči jsou tady pro nás - ne my pro ně!

Lenka Šanderová, SDH TŘEMBLAT

Kříž z roku 1900 v Třebláttech.
Kresba Lukáš Martinka

LETNICE U KAPLIČKY V TŘEMBLATECH ROKU 2050

Jako jelen vyběhl ke kapličce prapranuk Aleny Tlamichové Míla, v roku pátý toho jména.

Myslel si, že tam na něj už bude čekat Adélka.

Haluze svěže zelených bříz podél cesty, zvané Lipská, jsou ozdobené barevnými fáborky.

Za kapličkou se až k nebi tyčí letité smrky. Jen dlouhý zelený zářez v údolí mezi Třebлаты a Zvánovicemi připomíná dávnou snahu o stavbu dálnice.

Dobře tenkrát naši předchůdci udělali, že ji nepovolili, myslí si Míla. A že to opravdu nebylo jednoduché. I na protesty vsedě došlo, tváří v tvář stavebním strojům. Nepomohla bitva s úředníky, až mezinárodní soudní dvůr. Neprodali jsme svůj kraj. Dnes je v údolí divukrásná vinice, plodící Třebлатské modré, základ zdejší prosperity.

Nad smrky občas tiše proletí aerokolo. Od vesnice už jdou lidé v krojích, mladí, staří, vážní slavnostním okamžikem. Tady u kapličky oslaví jako každý rok návrat léta. Dívky zpívají. Jejich hlasy tlumí pryskyřičí vonící borovice, lemující cestu, která se jako zkroucená stužka vine vesnicí. Nikde žádný automobil. To už je také minulost. Děti piští a uhánějí, chtějí být u kapličky co nejdřív. Dospělí jdou pomaleji, zdraví se navzájem a s potěšením se rozhlížejí po své domovině.

Však je také nač se dívat. Některé domy, s láskou opravované, pamatují sedmnácté století. Pečlivě obdělaná pole nakynula novým osením. Zelené květnaté louky voní a slibují hojnost krmení pro dobytek. Za nimi u rybníka kypí mladým životem nová čtvrť. Ano i zdejší veliký rybník Třeblatští obnovili a životodárná blata se táhnou až pod Vlčí halíř. Odborníci totiž zjistili, že zdejší bahno má mimořádné léčebné účinky. Tak na místě dávné Brožkovny vznikly vyhlášené lázně.

Dívky zdobí kapličku čerstvými květinami. Adélka nese celou náruč divokých kosatců, hebkých jako její ústa. Děti ztichly. Někde vysoko ve větvích zpívá kos.

Jana Pohanková

Kresba Markéta Tlamichová

ŠKOLNÍ PLES V ONDŘEJOVĚ

Po dlouhých letech se v Ondřejově v SKC konal 21. května školní ples. Pořádalo jej sdružení Škamna a žáci deváté třídy s paní učitelkou Hudcovou.

Žáci deváté třídy vymysleli celý program plesu a veškerou jeho organizaci zvládla paní Kušičková. Zároveň s devátáky trpělivě navrhovala předtančení. Práce bylo hodně a tak pár dní před začátkem plesu na organizátory padla chmura, zda jsme si přece jen neukousli příliš velké sousto.

Nakonec byl ples prostě ÚŽASNÝ.

Devátá třída odvedla skvělou práci od začátku až do konce - příprava sálu, průběh plesu a i následný úklid sálu v neděli.

K tanci hrála vynikající kapela Funny dance band. Nejdříve se parket plnil prvními odvážlivci a později tancovali rodiče, žáci i přítomné paní učitelky. Byli pozváni i učitelé důchodci a bylo na nich vidět, že i oni se dobře baví.

Během plesu se nevyskytl žádný problém a také všichni žáci se chovali velmi slušně.

Program plesu byl velmi zajímavý a pestrý, žádná hluchá místa i kapela se divila, že je to jen práce devátáků. Kdekerý maturitní ples prý nedosahuje takové úrovně. Ze všech stran jsme slyšeli chválu a nadšení. Těšíme se tedy za rok na pokračování. Současně deváté třídě tímto děkujeme.

Smekáme před nimi klobouk.

M.Tlamichová - za sdružení Škamna

VÍKEND NA SÁZAVĚ

Šestá a sedmá třída ondřejovské školy se svými třídními učitelkami vyjela koncem května na víkend k Sázavě do Sedliště. Celý program na tři dny připravil vynikající psycholog Jiří Sixta. Děti kreslily, soutěžily, hrály hry ve skupinkách a hlavně se během celého programu učily klidně se mezi sebou domluvit. Hned od začátku byli do her zapojeny nejen paní učitelky Modráčková a Vomáčková, ale i přítomní rodiče. Celý pobyt byl neuvěřitelně příjemný, klidný a děti byly bezvadné. Třeba jejich krátké divadelní představení na louce s názvem "Řečtí bohové" bylo naprosto úžasné.

Vedoucí penzionu, kde jsme bydleli a jedli, byl tak překvapený chováním dětí, až prohlásil, že tak slušné školní děti za celých osm let co zde vede penzion, tu ještě neměl!

Dětem, rodičům i učitelům se celý víkend moc líbil a všichni odjížděli domů s nadšením.

M.T.

